

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 35.

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, εξαμήνος μόνον
και προπληρωτέα: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.
τῇ 1/13. Ιουνίου 1886.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΝ.

Και έν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρχον πολυάριθμοι μεγάλοι πόλεις, ἡ Νινευὴ π. χ. ἡ Βαβυλών, ἡ Καρχηδών και ἡ νικηφόρος αὐτῆς ἀντίζηλος Ῥώμη, ἀλλ' οὐδεμία αὐτῶν εἶχεν ἀνέλθει εἰς τὴν περιωπὴν τῶν σημερινῶν. Τὸ μέγεθος τοῦ Λονδίνου δὲν ἔσχε ποτὲ οὐδεμίαν τῶν πόλεων τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, οὔτε καὶ αὐταὶ αἱ πολυανθρωπώταται πόλεις τοῦ ἀπεράντου κινεζικοῦ κράτους. Καὶ εἰδὸς τι ἀστυνομίας ἦτον ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς παλαιούς χρόνους, διότι παραλλήλως πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐπολυπλασιαζόντο βαθμυδὸν τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ κακίαι τῶν ἐν ταῖς πόλεσι βιούντων ἀνθρώπων, ὡς μᾶς διδάσκει ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ῥώμης, ὅπου ἡ διαφθορὰ εἶχε πλέον φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς σημείου. Τὴν σήμερον καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν μεγαλοπόλιν μὴ ἔχουσαν ἀστυνομίαν, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ εἰς τὸν νεώτερον τοῦτον βίον τῆς ἀνθρωπότητος πανταχοῦ βλέπομεν συνεφεπτόμενα τα ἄκρα ἀντίθετα. Ὅσον μᾶλλον κολοσσιαῖος καὶ ὑπέρογκος εἶνε ὁ εἰς τινα μόνον πρόσωπα συγκεντρούμενος πλοῦτος, ἄλλο τόσον πικροτέρα εἶνε ἡ πτωχεία καὶ ἔνδεια τοῦ πολλοῦ πλήθους, ἐν τῇ πλουσιωτάτῃ δὲ χώρα τῆς γῆς, ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐγεννήθησαν οἱ συγγραφεῖς ἐκεῖνοι, ὡς ὁ Δίκηνς, ὁ Thakeray καὶ ὁ Hood, οἵτινες ἐξωγράφησαν διὰ τῶν φυσικωτέρων χρωμάτων τὴν ζοφεράν εἰκόνα τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ τῆς πατρίδος των· ἐν τῇ καλλίστῃ

Δρ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ ΓΚΟΥΑΝ. 1824—1886.

τῆς ὑψηλίου πόλει, ἐν Παρισίοις, ὑπάρχουσιν ἐγγὺς τῶν χρυσουτέκτων καὶ μεγαλοπρεπῶν μεγάρων συνοικίαι, ὅπου διατίθενται ὄντα μὲ καννιβαλικὰς ἀληθινὰς ὁρέξεις, τέρατα ἀνθρώπων ἔχοντα μορφὴν, ἐν δὲ τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ παραπλεούσας τῶν αἰετοπεπληρωμένων ἀνθρώπων ἐκκλησιῶν κεῖνται τὰ μᾶλλον διαβόητα ἀντρα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς κακίας, ἐν οἷς αὐξάνεται καὶ πληθύνεται γενεά, ἐχθρὰ τοῦ φωτός καὶ τρέφουσα ἄσπονδον μῖσος πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλόν. Τὸ φῶς καὶ ὁ ἀήρ εἶνε οἱ πιστότεροι σύμμαχοι τῆς ἀστυνομίας τῶν ἡμερῶν μας· ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ταῖς ὑπὸ πυκνῶν δένδρων σκιαζομέναις ὁδοῖς αἰσθάνεται ἡ κακία στενοχωρίαν καὶ καταφεύγει πάντοτε εἰς τὰς σκοτεινάς καὶ βυραράς διόδους, ἀν δέ τις δὲν ἦνε ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπαισιόδοξος, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ νεώτερος πολιτισμὸς τείνει πανταχοῦ ἐπὶ τὸ ἀνθρωπινώτερον νὰ διαμορφώσῃ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν, πρὸ πάντων δ' ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι δι' ὅσον τὸ δυνατόν τελείως ἀνεπτυγμένης καὶ ὀργανωμένης ἀστυνομίας.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης ἔχει ἔργον λίαν δυσχερές, διότι ἐν ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι ταύταις, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ παρὰ τὸν Οὐδσωνα μητροπόλει, ἡ κίνησις τῶν ἀφικνουμένων καὶ ἀποδημούντων ἀνθρώπων εἶνε ἀνυπολόγιστος, συγχρόνως δὲ δὲν ὑπάρχει διάταξις ἐπιβάλλουσα τὴν δήλωσιν εἰς τε τοὺς ἀφικνουμένους καὶ τοὺς ἀναχωροῦντας. Ἐνεκα καθήκοντος πρὸς τὴν Στατιστικὴν σημειοῦνται μόνον τὰ ὀνόματα, ἡ ἡλικία καὶ τὸ ἐπιτήδευμα